

2. Artykuł 39 WE i art. 43 WE nie stoją na przeszkodzie temu, by Państwo Członkowskie nie mogło przyznawać częściowego dostępu do zawodu, jeśli braki w wykształceniu zainteresowanego w porównaniu z wykształceniem wymaganym w przyjmującym Państwie Członkowskim mogą być faktycznie zniesione poprzez zastosowanie środków wyrównawczych przewidzianych w art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/48. Natomiast art. 39 WE i art. 43 WE stoją na przeszkodzie temu, by Państwo Członkowskie nie przyznawało takiego częściowego dostępu, jeśli wnosi o to zainteresowany i gdy różnice pomiędzy dziedzinami działalności są tak poważne, że w rzeczywistości należałoby przebyć pełny cykl kształcenia, chyba, że odmowa takiego częściowego dostępu jest uzasadniona bezwzględnymi wymogami interesu ogólnego, właściwymi do zagwarantowania realizacji zamierzonego celu i niewykraczającymi ponad to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia.

(¹) Dz.U. C 226 z 20.9.2003 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 12 stycznia 2006 r.

w sprawie C-494/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden): **Senior Engineering Investments BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën** (¹)

(Dyrektywa 69/335 — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — System krajowy nakładający na spółkę kapitałową (spółkę zależną) podatek kapitałowy od wkładu kapitałowego dokonanego przez spółkę dominującą (spółkę pośrednio dominującą) na rzecz spółki zależnej (spółki pośrednio zależnej) — Podatek kapitałowy — Podwyższenie kapitału — Wpłata dokonana „na agio” — Zwiększenie majątku — Zwiększenie wartości udziałów spółki — Usługa wykonana przez wspólnika — Wpłata przez wspólnika — Płatność na rzecz spółki zależnej — „Rzeczywisty beneficjent” — Jednorazowy pobór podatku kapitałowego (we Wspólnocie) — Artykuł 52 Traktatu WE (obecnie, po zmianach, artykuł 43 WE) — Swoboda przedsiębiorczości — Krajowa praktyka polegająca na zwalnianiu spółki kapitałowej (spółki zależnej) z opodatkowania wyłącznie w przypadku, gdy jej spółka zależna (spółka pośrednio zależna) także ma siedzibę w tym Państwie Członkowskim)

(2006/C 60/05)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-494/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Nider-

landy), postanowieniem z dnia 21 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 listopada 2003 r., w postępowaniu: **Senior Engineering Investments BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 12 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

W takich okolicznościach, jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w związku z art. 2 ust. 1 oraz motywem szóstym tej dyrektywy sprzeciwia się temu, aby Państwo Członkowskie nakładało na spółkę kapitałową (spółkę zależną) podatek kapitałowy od przysporzenia dokonanego przez spółkę względem niej dominującą (spółkę pośrednio dominującą) na rzecz spółki względem niej zależnej (spółki pośrednio zależnej).

(¹) Dz.U. C 21 z 24.1.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 17 stycznia 2006 r.

w sprawie C-1/04 **Susanne Staubitz-Schreiber** (wniosek Bundesgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Postępowanie upadłościowe — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Czasowy zakres zastosowania — Sąd właściwy)

(2006/C 60/06)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-1/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesgerichtshof postanowieniem z dnia 27 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 stycznia 2004 r., w postępowaniu: **Susanne Staubitz-Schreiber**, Trybunał (wielka izba) w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i J. Malenovský, prezesi izb, A. La Pergola, J.-P. Puissechet (sprawozdawca), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. Klučka, U. Lohmus i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 17 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Wykładni art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy dokonywać w ten sposób, że sąd Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika w chwili złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego pozostaje właściwy dla jego wszczęcia, jeżeli dłużnik dokonał przeniesienia głównego ośrodka swojej podstawowej działalności na terytorium innego Państwa Członkowskiego po złożeniu wniosku, lecz przed wszczęciem postępowania.

(¹) Dz.U. C 71 z 20.03.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 12 stycznia 2006 r.

w sprawie C-132/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 93/104/WE — Zakres stosowania — Pracownicy mundurowi administracji publicznej — Siły zbrojne i policja — Włączenia)

(2006/C 60/07)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-132/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 11 marca 2005 r. Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: L. Escobar Guerrero i H. Kreppel) przeciwko Królestwu Hiszpanii (pełnomocnik: M. Muñoz Pérez), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk, R. Schintgen (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta i P. Kūris, sędziowie; rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 12 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie dokonując pełnej transpozycji art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 4 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy w odniesieniu do pracowników mundurowych administracji publicznej Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 12 stycznia 2006 r.

w sprawie C-139/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Jakość otaczającego powietrza — Określenie wartości dopuszczalnych)

(2006/C 60/08)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-139/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 15 marca 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: G. Valero Jordana i R. Amorosi) przeciwko Republice Włoskiej (pełnomocnik: I. M. Braguglia), Trybunał (szósta izba), w składzie: J.-P. Puissochet, pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, S. von Bahr i A. Borg Barthet (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 12 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie przekazując Komisji Wspólnot Europejskich wszelkich wymaganych informacji za rok 2001 dotyczących substancji regulowanych dyrektywą Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącą się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a), ppkt i) i ii) oraz lit. b) dyrektywy Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 11 dyrektywy 96/62 w związku z art. 4 ust. 1 tej dyrektywy, jak również dyrektywy 1999/30 i art. 1 decyzji Komisji 2001/839/WE z dnia 8 listopada 2001 r. określającej kwestionariusz służący rocznym deklaracjom dotyczącym oceny jakości otaczającego powietrza na podstawie dyrektyw 96/62 i 1993/30.
2. Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004.